

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **B. a. sv. V. a sv. M. v P. – B.**
se sídlem X
zastoupený advokátkou JUDr. Alenou Štumpfovou
se sídlem Markétská 1/28, Praha 6

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 11, Praha 5

za účasti: 1. **C. a.s.**, IČO: X
se sídlem X
2. **S. m. K.**
se sídlem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2017, č. j. 122878/2017/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města K. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 5. 2017, č. j. OV/249/17-8/Pol (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 80 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“), změnil využití území pro účel „parkovací plochy FK R., K.“, a to pozemků p. č. X, p. č. X a p. č. X v katastrálním území R., a stanovil podmínky tohoto nového využití území.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že v postupu správního orgánu I. stupně ani v prvostupňovém rozhodnutí nezjistil žádné vady. Po rekapitulaci průběhu správního řízení a obsahu žalobcova odvolání konstatoval, že advokátka JUDr. Alena Štumpfová správnímu orgánu I. stupně sdělila, že pozemek p. č. X v katastrálním území R. je dotčen restitučním nárokem žalobce podle zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „zákon o majetkovém vyrovnání“), v současné době je v této věci podána žaloba u Okresního soudu v K. pod sp. zn. 23 C 42/2016, a požádala, aby se správní orgán I. stupně do pravomocného skončení soudního řízení zdržel jakýchkoli činností, a to i projekčních. K tomuto podání nebyla přiložena plná moc a ani dodatečně nebylo doloženo zmocnění jmenované advokátky žalobcem k podání námítky do územního řízení. Jako vlastník předmětného pozemku je v katastru nemovitostí vedena Česká republika, právo s ním hospodařit (jakožto s majetkem státu) má státní podnik Lesy České republiky, na listu vlastnictví nejsou zapsána žádná omezení a Okresní soud v K. sdělil, že v řízení nebylo vydáno žádné předběžné opatření, které by bránilo pokračování územního řízení. Prvostupňové rozhodnutí se týká změny využití území, která je v souladu s platným územním plánem, po doplnění spisu správní orgán I. stupně v řízení řádně pokračoval, vypořádal se s námitkami a své rozhodnutí podrobně zdůvodnil, tedy vypořádal se i s námitkou ohledně grafické přílohy tohoto rozhodnutí, a to poučením žalobce o tom, že po právní moci rozhodnutí bude žadateli doručen jeho stejnopis opatřený doložkou právní moci spolu s ověřenou grafickou přílohou.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce v žalobě namítá, že napadeným rozhodnutím byl porušen zákon, resp. bylo zasaženo do práva na obnovu jeho historického vlastnictví k pozemku p. č. X podle zákona o majetkovém vyrovnání. Výzvou ve smyslu uvedeného zákona doručenou povinné osobě dne 24. 1. 2013 uplatnil nárok na vydání předmětného pozemku, k čemuž má dojít dle § 12 citovaného zákona dle stavu pozemku ke dni doručení výzvy. Tento stav se však změnil v důsledku napadeného rozhodnutí. Žalobce tedy brojí proti „zjevně právně vadnému“ posouzení své námítky, že zahájené soudní řízení před Okresním soudem v K. nebrání vydání napadeného rozhodnutí, neboť v něm nebylo vydáno předběžné opatření, které by tak výslovně stanovilo. Tento následek přitom plyne přímo ze zákona o majetkovém vyrovnání, a „úkony“ učiněné po uplatnění restitučního nároku tedy jsou ze zákona neplatné, což žalovaný nijak nehodnotil. Stavba parkovacích ploch v takovém případě netvoří překážku restitučního nároku a pozemek bude vydán i s vybudovaným parkovištěm.

4. Žalobce rovněž zdůraznil, že dle napadeného rozhodnutí má být změna využití území v souladu s grafickou přílohou rozhodnutí, která obsahuje výkres současného stavu území s vyznačením hranice nově využívaného území a způsobu jeho využití. Tato grafická příloha však k rozhodnutí vůbec přiložena nebyla. Žalobce pouze obdržel k nahlédnutí kompletní dokumentaci oplocení hřiště FK R., a to od společnosti M. K., spol. s r.o., která zastupovala Statutární město K. a které rovněž písemně sdělil, že předmětný pozemek má restituovat v řízení před Okresním soudem v K..
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že žalobce v podané žalobě toliko zopakoval odvolací námitky, které byly vypořádány v napadeném rozhodnutí. Odkázal na skutkové i právní závěry vyjádřené v napadeném rozhodnutí a zdůraznil, že sám žalobce v žalobě prohlašuje, že stavba parkovacích ploch netvoří překážku vydání dotčeného pozemku a pozemek bude vydán i s vybudovaným parkovištěm. Žalobce tak ani netvrdí žádný zásah do svých vlastnických práv za stavu, kdy pozemek vlastní Česká republika a státní podnik, který má právo s ním hospodařit, s prvostupňovým rozhodnutím souhlasí. Správní orgán I. stupně se rovněž vypořádal s námitkou týkající se grafické přílohy rozhodnutí.
6. Žalobce v replice zdůraznil, že případný souhlas Lesů České republiky, s.p., je dle § 12 zákona o majetkovém vyrovnání neoprávněný a v současné době je na jeho pozemku vybudováno parkoviště, které tvoří překážku vydání a které je dle vyjádření žalovaného součástí pozemku. Žalobce trvá na tom, že měl být účastníkem řízení o vydání územního rozhodnutí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Ze správního spisu vyplývá, že dne 19. 1. 2017 Statutární město K. prostřednictvím společnosti M. K. spol. s r.o. podalo žádost o vydání rozhodnutí o změně využití území pro účel „parkovací plochy FK R., K.“ ve vztahu k pozemkům p. č. X, p. č. X a p. č. X v katastrálním území R.. Změna ve využití měla spočívat ve výměně stávajících silničních panelů na cestě k regulační stanici plynu na pozemku p. č. X za nové (zpevněná plocha o rozměrech 26 m a 4 m) a vymezení plochy pro vytvoření 14 kolmých parkovacích míst.
8. Oznámením ze dne 5. 4. 2017, č. j. OV/249/17-6/Pol, správní orgán I. stupně vyrozuměl o zahájení územního řízení mj. žalobce jakožto účastníka řízení (z titulu vlastnictví sousedního pozemku parc. č. X), kterému bylo oznámení doručeno do datové schránky dne 18. 4. 2017. Účastníky současně vyrozuměl o jejich právu seznámit se s podklady rozhodnutí (nahlédnout do spisu) a podat námitky do 15 dnů ode dne doručení oznámení s tím, že k později podaným námitkám se nepřihlíží.
9. Dne 25. 4. 2017 JUDr. Alena Štumpfová, advokátka, správnímu orgánu I. stupně zaslala písemné podání, k němuž nepřiložila plnou moc a v němž v tvrzeném zastoupení žalobce sdělila, že pozemek p. č. X je dotčen restitučním nárokem podle zákona o majetkovém vyrovnání, je na něj podána žaloba u Okresního soudu v K., a žalobce tedy žádá, aby se správní orgán I. stupně „do pravomocného skončení žaloby“ na pozemku zdržel jakýchkoliv činností, a to i projekčních.
10. Na dotaz správního orgánu I. stupně Okresní soud v K. dne 10. 5. 2017 sdělil, že v předmětné věci sp. zn. 23 C 42/2016 nebylo vydáno žádné předběžné opatření.
11. Dne 16. 5. 2017 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla povolena změna využití předmětného území pro účel „parkovacích ploch FK R.“ za tam stanovených

podmínek. V odůvodnění správní orgán I. stupně zrekapituloval průběh řízení, konstatoval, že předmětné území je dle platného územního plánu určeno pro plochy „OS – OBČANSKÉ VYBAVENÍ – TĚLOVÝCHOVNÁ A SPORTOVNÍ ZAŘÍZENÍ“ a jeho hlavním využitím jsou objekty, stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport. Přípustným funkčním využitím území jsou i stavby dopravní infrastruktury související s hlavním a přípustným využitím a podmíněně přípustným využitím je mimo jiné výstavba parkovacích ploch v souvislosti se stavbami hlavního využití. Změna využití území pro sledovaný účel je tedy v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací. Stanoviska sdělili vlastníci dotčených pozemků, dotčené orgány a správci inženýrských sítí. Správní orgán I. stupně tato stanoviska zahrnul do podmínek rozhodnutí a žádosti vyhověl. K námitkám podaným JUDr. Štumpfovou uvedl, že jmenovaná nedoložila plnou moc k zastupování žalobce, resp. k podání námitek, dle výpisu z katastru nemovitostí je vlastníkem pozemku p. č. X Česká republika, přičemž právo hospodařit s ním má státní podnik Lesy České republiky, a na listu vlastnictví nejsou zaznamenána žádná omezení vlastnického práva. Vlastnické právo je tak doloženo a nejsou o něm pochybnosti, když podaná žaloba nemá odkladný účinek a Okresní soud v K. sdělil, že ohledně předmětného pozemku nevydal žádné předběžné opatření. Závěrem správní orgán I. stupně konstatoval, že účastníci se nevyjádřili k podkladům rozhodnutí.

12. Dne 11. 10. 2017 žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí potvrdil z důvodů uvedených v odstavci 2 tohoto rozsudku.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny požadované formální náležitosti.
14. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž byl podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. Vady nenamítané žalobcem, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. Žaloba tedy je věcně projednatelná.

Posouzení žalobních bodů

15. Žalobce v podané žalobě uplatnil dva žalobní body, jimiž především (zprv) namítá, že žalovaný nerespektoval účinky § 12 zákona o majetkovém vyrovnání, neboť k vydání pozemku žalobci má dojít dle stavu ke dni doručení výzvy povinné osobě, tj. dle stavu ke dni 24. 1. 2013, a úkony učiněné po uplatnění restitučního nároku jsou ze zákona neplatné, a to navíc v situaci, kdy pozemek je předmětem řízení před okresním soudem. Dále (zadruhé) žalobce namítá, že dle prvostupňového rozhodnutí má být změna využití území v souladu s grafickou přílohou rozhodnutí, která však k rozhodnutí vůbec přiložena nebyla. Žalobce pouze obdržel k nahlédnutí kompletní dokumentaci oplocení hřiště FK R..
16. První námitka tedy směřuje vůči postupu správního orgánu I. stupně, který neměl vůbec rozhodovat s ohledem na překážku obsaženou v § 12 zákona o majetkovém vyrovnání.
17. Podle § 12 odst. 1 citovaného zákona platí, že nedohodne-li se oprávněná osoba s povinnou osobou písemně jinak, věc se vydá oprávněné osobě ve stavu, v němž se nalézala ke dni doručení výzvy k jejímu vydání povinné osobě, s jejími součástmi a s příslušenstvím, které

náležely do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností, nebo které zastoupily jejich funkci, anebo jsou nezbytné k řádnému užívání nemovité věci v souladu s jejím účelem. Povinná osoba nemá vůči oprávněné osobě jiná práva související s vydávanou věcí, než která stanoví tento nebo jiný zákon. Oprávněná osoba, které byla věc vydána, nemá vůči povinné osobě jiná práva související s vydávanou věcí, než která stanoví tento zákon.

18. Z citovaného ustanovení neplyne povinnost správního orgánu přerušit řízení o podané žádosti o vydání rozhodnutí o změně využití území či vyčkávat se svým rozhodnutím proto, že byla podána žádost podle zákona o majetkovém vyrovnání a případně následně soukromoprávní žaloba o vydání věci podle zákona o majetkovém vyrovnání. Ustanovení § 12 odst. 1 zákona o majetkovém vyrovnání se týká vztahu církve jakožto oprávněné osoby (§ 3 citovaného zákona) a v tomto případě Lesů České republiky, s. p., jakožto povinné osoby (§ 4 citovaného zákona). „*Povinnost neměnit stav věci stíhá povinnou osobu, jedná se o soukromoprávní vztah mezi oprávněnou osobou a povinnou osobou, nikoli o veřejnoprávní vztah mezi oprávněnou osobou a státem.*“ (Jäger, P., Chocholáč, A.: Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi: komentář. Wolters Kluwer, Praha 2015, komentář k § 12 odst. 1). Soukromoprávními charakteru ustanovení ostatně svědčí též jeho úvod „nedohodne-li se oprávněná osoba s povinnou osobou písemně jinak“, který dává prostor pro dohodu mezi stranami ohledně stavu, v jakém bude případně věc vydána. Jinými slovy, toto ustanovení neukládá správnímu orgánu vedoucímu územní řízení žádnou povinnost a nebrání mu, aby přistoupil k rozhodnutí o změně využití území, a to ani v případě podání občanskoprávní žaloby na vydání věci (pozemku), jež je současně předmětem územního řízení. Právním důsledkem rozhodnutí o změně využití území je totiž pouze koncepční vymezení toho, jaké stavební záměry budou moci být v dotčeném území do budoucna úředně povolovány.
19. Ostatně lze poukázat i na to, že vydání prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí nijak „neznemožnilo“ vydání předmětného pozemku p. č. X žalobci v občanskoprávním řízení, jak je soudu známo z úřední činnosti a jak je patrné též z katastru nemovitostí. Tento žalobní bod tedy není důvodný.
20. Ke druhému žalobnímu bodu (absence grafické přílohy) soud podotýká, že tato námitka je na samé hranici srozumitelnosti a přezkoumatelnosti, neboť není zřejmé, zda žalobce vlastně namítá neúplnost nebo nezákonnost napadeného rozhodnutí či jinou vadu, popř. zda brojí proti samotné grafické příloze (resp. její některé části), její formě či obsahu. Žalobním bodem musí být konkrétní (skutkové) tvrzení spojené s konkrétní (právní) argumentací, z nichž se podává, proč žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, či rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78). Pouhé konstatování, že příloha nebyla k rozhodnutí přiložena, tyto náležitosti stěží splňuje.
21. Stručně však lze poukázat na § 92 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad doručí žadatelé stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci spolu s ověřenou grafickou přílohou, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace (zvýraznění provedeno soudem).

22. Z citované zákonné úpravy je nepochybné, že není povinností správních orgánů doručovat žalobci (jakožto účastníkovi řízení) ověřenou grafickou přílohu rozhodnutí, neboť tuto povinnost mají toliko vůči žadateli. Jak navíc stručně, byť přiléhavě uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, správní orgán I. stupně žalobci umožnil seznámit se s podklady rozhodnutí (tj. nahlédnout do správního spisu), a to oznámením ze dne 5. 4. 2017, č. j. OV/249/17-6/Pol, doručeným žalobci do datové schránky dne 18. 4. 2017. Této možnosti žalobce nevyužil. Druhý žalobní bod tedy také není důvodný.
23. Pokud jde o sdělení žalobce v replice ze dne 1. 2. 2019, že „trvá na svém tvrzení, že měl být účastníkem řízení o vydání územního rozhodnutí“, soud zdůrazňuje, že dle § 71 odst. 2 s. ř. s. lze žalobu rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro její podání. Toto tvrzení žalobce vznesl poprvé až v únoru 2019, tedy po uvedené lhůtě, pročez k němu soud nemohl přihlížet a vypořádat jej jako žalobní bod (či součást argumentace některého z těchto bodů). Zcela nad rámec lze ovšem poznamenat, že z obsahu správního spisu je zřejmé, že správní orgány obou stupňů s žalobcem jako s účastníkem řízení jednaly a doručovaly mu svá rozhodnutí i jiné písemnosti vydané v řízení S ohledem na to, že JUDr. Štumpfová předložila plnou moc udělenou jí žalobcem až k odvolání ze dne 31. 5. 2017, správní orgán I. stupně nepochybil, pokud v předchozím průběhu řízení doručoval přímo žalobci (do datové schránky).

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

24. S ohledem na závěry shora uvedené shledal soud žalobcem uplatněné žalobní body jako nedůvodné, a proto podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce nebyl s podanou žalobou úspěšný. Úspěšnému žalovanému nevznikly v souvislosti s tímto řízením žádné náklady, jež by svým rozsahem přesahovaly náklady běžné úřední činnosti. V souladu s § 60 odst. 5 větou první s. ř. s. soud rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v průběhu řízení neuložil žádnou povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze vygenerovat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. července 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu